

Το μικρό ακριτικό νησί της Κάσου έχει κατά καιρούς αναδείξει πολλά και μεγάλα ταλέντα στο χώρο της θάλασσας. Από μηχανικούς, καπεταναίους και εφοπλιστές μέχρι ήρωες της Επανάστασης. Από караβοκύρηδες και ψαράδες μέχρι εκπληκτικούς μηχανολόγους και караβομαραγκούς της... μινιατούρας. Τον μαστορο-Μιχάλη Φωκά και τις απίστευτες μινιατούρες των μηχανών του γνωρίσαμε στον «Ε» Δεκεμβρίου. Σειρά έχει σήμερα ένας άλλος Κασιώτης, ο καπετάν Κώστας Βιντιάδης

Ναυτικά και άλλα αριστουργήματα

Υστερα από πολλές αναβολές και αναποδιές, κατάφερα τελικά να κλείσω το ραντεβού μου με τον καπτά Κώστα Βιντιάδη. Κάθισα στην αναπαυτική πολυθρόνα στο σαλόνι του σπιτιού του και τα μάτια μου έπεσαν στα ράφια του σύνθετου που φιλοξενούσαν μινιατούρες κάθε είδους. Τρεχαντήρια και βάρκες Συμιακών σφουγγαράδων, δίκωπες κωπηλατικές, βάρκες του Νείλου από την εποχή των Φαραώ, κινεζική τζούνκα, άμαξα με άλογο, εσωτερικό κασιώτικου σπιτιού, παλιό γραμμόφωνο, λατέρνα, λύρες και δοξάρια... Ποια χέρια, ποι-

ες γνώσεις και πόση υπομονή πρέπει να διαθέτει κανείς για να στολίσει τα ράφια ενός σύνθετου με τέτοια αριστουργήματα; αναρωτήθηκα.

Καπτά Κώστα, πώς προέκυψε αυτός ο έρωτας για τις κατασκευές μινιατούρων; «Από τις πρώτες τάξεις του Δημοτικού, θυμάμαι, είχα κλίση στη χειροτεχνία. Χρησιμοποιούσαμε τότε μια σέγα και κάτι ψιλά πριονάκια. Θα πρέπει να τα πρόλαβες κι εσύ αυτά. Συμπληρωματικά "εργαλεία" μας μια λίμα και ένα κομμάτι γυαλόχαρτο, αν το βρίσκαμε κι αυτό. Κάναμε βέβαια ψιλοπράγματα μ' αυτά, τίποτε σημαντικό».

Στο νησί ξεκανάσατε τα πρώτα σας μαθητικά χρόνια; «Όχι. Γεννήθηκα το 1943 στην Αίγυπτο, στο Πορτ Σάιτ. Σιγά-σιγά αυτή η αγάπη για τη χειροτεχνία εξελίχθηκε σε έρωτα. Μου άρεσαν τα εργαλεία. Μου άρεσε να φτιάχνω πράγματα με τα χέρια μου. Ο καημένος ο πατέρας μου δεν διέθετε βέβαια εργαστήριο, ώστε να πάρω τη "μαγιά". Μια πένσα, ένα σφυρί, ένα κατσαβίδι, τα κλασικά εργαλεία μόνο υπήρχαν στο σπίτι μας. Με όλα όμως καταπιανόμουν. Μου άρεσε και ο ηλεκτρισμός και έχω φάει πολύ ξύλο γι' αυτή μου την αγάπη!». Ξύλο, γιατί; Κάνατε ζημιές; (Γελάει) «Όχι τόσο γιατί έκανα ζημιές, όσο γιατί φοβόντουσαν μη-

πως καίω. Ούτε το ξύλο όμως δεν στάθηκε ικανό να με σταματήσει. Σιγά-σιγά βέβαια ήρθε η εξέλιξη. Όταν είσαι μικρός δεν ξέρεις πώς να δουλέψεις ένα εργαλείο. Με την πάροδο του χρόνου "παίρνει" το χέρι και γίνεσαι καλύτερος. Ξέχασα να σου πω ότι από το σπίτι μας έβλεπα το κανάλι του Σουέζ και τα πλοία που έμπαιναν σ' αυτό από τη Μεσόγειο. Μπροστά λοιπόν από τα μάτια μου περνούσαν βάρκες, βαπόρια, τα πάντα. Παράλληλα, όταν πήγα για πρώτη φορά με τους γονείς μου στην Κάσο το 1949, σε ηλικία 6 ετών, ήρθα πολύ κοντά με τους ανθρώπους της θάλασσας και τις βάρκες τους». Συγγνώμη που διακόπτω. Πά- ▶